

del

Sindicato Musical de Granollers y su Comarca*Granollers, març de 1925*

::

*Director: Carles Domènech**Redacció: Carrer de Josep Umbert, 26 (Orfeó Granollerí)***En començar**

Després del curt temps de silenci forçós, imposat pel desballestament en que trobarem el Sindicat, tornem a fer reparèixer aquest BUTLLETÍ, que si algú —en un excés de lleugeresa— va suposar que, en entrar nosaltres, el suprimiríem, en realitat res ha estat tan lluny del nostre convenciment, perquè hem entès sempre que ell és el nexa, el lligam que posa en relació a tots els socis, i els interessa en els quefers de la vida de la nostra Associació.

En encarregar-nos de la direcció del Sindicat Musical, aquest estava atravesant una forta crisi. Una desconfiança dels socis, nascuda de la manera com procedia la Junta, feia que aquesta es veiés apurada per a fer complir a tothom en el què els correspongués pagar; i si a això hi ajuntem els gastos que reportaven els conflictes plantejats, resulta que ens trobarem amb un dèficit de 153'50 pessetes, amb que es devien 80 pessetes del lloguer de local i amb passa de 600 cupons per a cobrar.

Alhora, estaven plantejats els conflictes existents en una forma, que la majoria dels socis, tenint en compte el seu aspecte moral, factor importantí-

ssim, i sabent com havien nascut, es creien que es podrien solucionar satisfactoriament, tant per part dels individus als quals afectaven, com per la del Sindicat.

A posar fi a aquest estat anàrquic d'indisciplina i de poc amor al Sindicat, vinguérem nosaltres, i amb rectitud i energia, corregint defectes de recaudació i imposant a tots l'obligació que tenien de pagar els tiquets i gravaments i donant de baixa als mals pagadors, hem fet que avui el Sindicat torni a tenir la força necessària per a fer complir, a qui siga precís, els seus deures d'associat.

En quant als conflictes, és de sobres conegut de tots que amb la rivalitat i els odis personals existents entre part dels que formaven la Directiva i els individus eliminats, hauria estat impossible arribar a una solució. I així va quedar demostrat, quan pocs dies després d'haver pres possessió dels càrrecs, vàrem rebre un comunicat de dits senyors, en el qual demanaven saber en quines condicions podrien reingressar en el Sindicat. Això va venir bé, perquè, recollint el què ja estava en la consciència dels que amb interès havien seguit aquests assumptes, després de fet un detingut i